

Staršie podstatné komentáre k článku „Dokument Demokracia nahlas“

TomekJ, 2020-01-20 10:08

Dokument sa mi páči, lebo nastoľuje pálčivú a stále živú tému demokracie ako vlády ľudu. Autor na príkladoch poukazuje na logické rozpory v texte Ústavy SR a konfrontuje literu najvyššie zákona našej republiky s existujúcou praxou. Oceňujem aj snahu autora nielen popísať situáciu, ale aj navrhnúť riešenia. V mnohých prípadoch s navrhovaným riešeniami čiastkových problémov (referendum, prieskumy verejnej mienky pred voľbami, úloha médií...) plne súhlasím. S niektorými návrhmi súhlasím parciálne a niektoré som ešte vnútorne „nestrávil.“ Jedná sa hlavne o radikálnu zmenu volieb a vybudovanie akejsi pyramidálnej skladačky 6000 poslancov, ktorí by boli volení raz za 4 roky. Na 1 volebný okrskok by v priemere pripadalo 1000 voličov a tí by zvolili 1 poslanca z kandidujúcich. (Teoreticky by mohol kandidovať každý z 1000 voličov.) Z takto zvolených poslancov by sa kreoval starosta, obecné zastupiteľstvo a okresné zastupiteľstvo, ako aj Národná rada SR a poslanci do EP.

Malo by to údajne odstrániť všetky neduhy súčasného volebného systému. To sa mi zdá podľa môjho názoru dosť utopické a technokratické. Len také drobnosti, že niektoré obce majú len 50 - 100 voličov, a nie je ich málo, pritom tvoria volebný okrskok. Samosprávne členenie by sa muselo asi úplne prekopať, nielen zrušiť VÚC. Ďalší problém, ako zabezpečiť, že oligarchovia nebudú všemožným metódami, najmä cez médiá, ovplyvňovať voľby? Zatiaľ je spoločnosť organizovaná tak a funguje spôsobom, že ľudia sa združujú do rôznych foriem spoločenských organizácií ako sú politické strany, záujmové a profesné združenia a iné formy, aby zabezpečili naplnenie svojich záujmov (najmä materiálnych a politických). V návrhu sa od tohto abstrahuje a spolieha sa na osvieteného jedinca, ktorý bude podľa svojho najlepšieho svedomia a vedomia voliť a bude volený.

K jednotlivým častiam dokumentu sa vyjadrím ak z môjho pohľadu budem mať čo povedať.

Autor, 2020-01-21 11:18

S myšlienkou pyramidovej štruktúry poslancov sa pohrávam už minimálne 5 rokov, a chápem, že na prvé čítanie je to veľmi zásadná zmena. Zvyk je železná košeľa, už 30 rokov žijeme s nejakým straníckym volebným systémom, máme ho zažratý pod kožu. A keďže (ako píšem v dokumente), voľby nie sú len jeden izolovaný problém, treba to vnímať aj v súlade s nastavením ostatných pravidiel systému...

Zatiaľ nepredpokladám, že pre zavedenie navrhovaného volebného systému by bolo potrebné meniť samosprávne členenie (okrem zrušenia VÚC!). Myslím, že aj pri doterajšej štruktúre volebných okrskov a okresov by sa dosiahlo dostatočne rovnomerné rozloženie poslancov na hustotu obyvateľov. A to je to najdôležitejšie...

Vplyv médií a oligarchov je teraz silný, lebo pre dosiahnutie efektu sa im stačí celoštátne sústrediť na pár politických strán (a najmä ich predsedov!), ale pri novej voľbe bude takmer neriešiteľné individuálne vplyvať na voličov v 6000 okrskoch. A keď sa zmenia aj pravidlá pre médiá, a poslanci dostanú voľný priestor na prezentovanie sa (diskutovanie) v médiách, tak sa centrálny vplyv médií podstatne zníži...

Hoci máme právo združovania sa do rôznych spoločenských a politických organizácií, tak sa obávam, že možnosť vplyvu občanov na rozhodovanie o chode spoločnosti je nedostatočná, a práve nová pyramída poslancov by to mala podstatne zlepšiť. Voľbou jednotlivých poslancov vo volebných okrskoch by sa uskutočnilo prvé preosievanie občanov na zvolenie najschopnejších 6000 jedincov pre prácu v zastupiteľstvách. Tí budú jednak pracovať podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia, a tiež budú pod trvalým dohľadom a tlakom svojich voličov v okrsku (prakticky priamych susedov)...

Kona, 2020-01-27 17:34

Podnetný materiál, vyslovujem uznanie autorovi za námahu spojenú s jeho prípravou.

Už aby prebiehalo referendum potvrdzujúce implementáciu jeho princípov v našej legislatíve...

Samozrejme najväčším problémom bude začatie diskusie k jednotlivým bodom, možno ďalším krokom by mohlo byť jeho prerokovanie v ústavnoprávnom výbore NR SR - čo najskôr po voľbách.

Obcan Dee, 2020-01-30 17:02

Zdravím!

Oceňujem Váš komplexný a metodický prístup k problému demokracie. Tiež sme sa so známym venovali dlhodobejšie tejto téme (určite sa Vám ozve aj on), ovšem nie takto podrobne. Išlo skôr o koncepčné otázky demokracie. Páči sa mi kreatívny, odvážny a priamy postoj k „tabuizovaným“ a ošmentným témam a vidno snahu o hľadanie nezištného (nechcem použiť slovo spravodlivého) systému riadenia krajiny. Zásadným kritériom môjho hodnotenia návrhov riešenia súčasného zlého stavu demokracie u nás je prípadný osobný prospech, ktorý by plynul jeho tvorcom. Tu nič také nepozorujem. (Každá strana, ktorá propaguje „priamu demokraciu“ alebo funkčné referendum je pre mňa len strana, ktorá sa chce dostať do parlamentu = osobný prospech).

V časti o referende zostala nedoriešená vážna oblasť - informovanosť hlasujúcich, a vzťah referenda k parlamentu z pohľadu zákonodarného práva. Demokracia bez „hlasu ľudu“ nemôže byť demokraciou. Moj (náš) koncept demokracie počíta s (ľudovým) referendumom ako najvyššou formou rozhodovania v krajine, pričom existencia parlamentu a ostatných štátnych orgánov by zostala zachovaná. Nebol by to trojuholník nezávislých moci, ale štvorsten, kde tri zložky moci by (hierarchicky) zastrešovali občania ako nositelia najvyššej moci v krajine - ako poistka proti tomu, čo sa deje teraz - tieto tri moci uzavreli „kartetovú dohodu“. A nikdy sa v reálnom svete nebude dať zamedziť tajným personálnym dohodám aktérov zverenej moci. Venovali sme tejto téme skutočne mnoho času, mali by sme si čo navzájom povedať. Nie sme predstavitelia žiadnej strany alebo hnutia, sme len občania, nespokojní so stavom demokracie u nás. Väčšinu z toho, čo sme v diskusiách prebrali a označili za zásadný (systémový) problém ste rovnako označili aj Vy. Podstatný rozdiel v názore na fungujúcu demokraciu máme v úlohe „priamych“ prvkov demokracie v celom systéme. Vy ste sa viac venovali praktickým realizáciám jednotlivých súčastí systému riadenia krajiny - volebnému systému, oddeleniu mocí... Nechcem teraz menovať mínusy a plusy niektorých Vami navrhovaných opatrení, pretože ich chápem ako koncept, bez riešenia detailov. Ovšem ak by ste (sme) chceli ten stroj spustiť, museli by byť doriešené aj detaily.

Dobrý demoratický systém ako podvozok pri aute - ak máte zlý podvozok, zlý základ, nepostavíte dobré auto, dobrý dom. Preto si treba ujasniť zásadnú otázku - veríme vlastným občanom, alebo nie? Postavíme demokraciu na zástupcoch, alebo na tých ľuďoch, ktorí VŽDY znášajú (aj dobré, aj zlé) rozhodnutia vykonané pri riadení krajiny - či už rozhodnutia vlastné, alebo zástupcov. Nemôžu totiž „rozkazovať“ dvaja. Nieкто musí mať posledné slovo. Ja osobne považujem návrh dobrého demokratického riadiaceho a rozhodovacieho systému za obzvlášť ťažkú úlohu. Ako vo vzťahu k vnútornej politike, tak vo vzťahu k vonkajšej (aj globálnej) politike. Všeobecná informovanosť by musela byť na úplne inej úrovni ako dnes. Žiadne tajné verejné zakázky/zmluvy. Neexistuje koncepcia spoločnosti. Neexistuje verený záujem. Žijeme v štáte neštáte. Je to klanovo-korporátne usporiadanie moci kde súkromný sektor diktuje štátnemu. Toto nie je mimochodom len náš problém - implikuje ho vonkajší (celosvetový) stav vecí. Ale aj k nemu treba zaujať stanovisko. Nemáme štátnikov, ktorí by vedeli správne zhodnotiť stav vecí a vybrať vhodné budúce kroky. Máme len šašov ktorí za pár zlatých urobia čo im donor povie. Nestačí len zaviesť funkčnú demokraciu, treba mať (všeobecne prijatý) názor, koncepciu. A na to treba verejnú diskusiu bez emócií, bez hladenia si ega, bez postranných úmyslov...

Najprv ako národ a krajina musíme vedieť čo chceme, potom to môžeme realizovať. Myslím, že teraz presne nevieme, čo chceme.

Študoval som systém švajčiarskej demokracie (a rôzne knihy z tejto oblasti), z ktorého by sa dali prebrať niektoré prvky. Keďže téma naozaj funkčnej a prakticky realizovateľnej demokracie je skutočne obsiahla, hodilo by sa možno aj osobné stretnutie, pretože v diskusii sa rodia a odvrhujú myšlienky. Lebo navrhnuť systémové riešenie je len prvý a najľahší krok. Realizovať ho, je nadľudský výkon. Ale keď sa o to nebudeme snažiť, sám sa nezrealizuje.

Ešte raz Vám vyjadrujem obdiv, že ste sa pustili do takejto náročnej úlohy a želám Vám veľa trpezlivosti a odhodlania!

Autor, 2020-01-31 21:42

Zdieľam Váš postreh, že bude ešte potrebné doriešiť detaily tohto konceptu, ale aj tak si myslím že by bolo nezodpovedné chcieť navrhnuť všetko kompletne dopredu. Zamýšľam sa nad hranicou, od ktorej by si detaily systému „doťahoval „ už sám ĽUD po zavedení základov nového systému poslaneckej pyramídy. Pekne tvorením zdola nahor, v rámci poslaneckej pyramídy...

Národná rada musí byť jediným miestom kde sa robia celoštátne rozhodnutia, a všetky ostatné súčasti systému jej musia byť podriadené! Žiadne sekundárne centrá moci, žiadne iluzórne „brzdy a poistky „ ako v súčasnosti. Rozhodnutia na vyššej poslaneckej úrovni musia byť korigovateľné nižšou úrovňou, bližšou k ľudu, teda napr. poslancov Národnej rady budú môcť „prehlasovať „ okresné zastupiteľstvá...

Verím, že sa na tejto stránke stretne dostatok ľudí s elánom na korekciu nedostatkov súčasného systému, a v spoločnej diskusii sa zrodí návrh nového životaschopného lepšieho systému riadenia spoločnosti...

Obcan Dee, 2020-02-03 10:50

Nemyslel som doslovne „mať všetko dopredu“. Je to logický nezmysel v situácii, keď (aj ja osobne) presadzujem spoločné rozhodovanie občanov ako najvyššiu autoritu v štáte.

Dopredu však musí byť pripravený systém (Ústava, zákony...) ktorý:

a) Zaručí občanom moc (rozhodovanie) - súčasná Ústava to nie že nezaručuje, ale potláča!

Voľbami zbavuje občanov „svojprávnosti“ v rozhodovaní a moc deleguje výhradne politikom. O výkonnej a súdnej moci ani nehovorím...

b) nastaví základný rámec pre rozbeh nového systému.

c) zabezpečí fungovanie štátu v „prechodnom období“ .

NRSR nemusí a nemôže byť tým najvyšším miestom. Musí ním byť referendum. Pretože ani povolenie imperatívneho mandátu nemusí zaručiť, že NRSR nezneužije nejakú diery v zákone alebo Ústave a nezmení ich znenie tak, aby zmenilo mocenské pomery. Treba si uvedomiť, že sa bavíme o MOCI, nielen o rozhodovaní a riadení či reprezentovaní štátu! Netreba si referendum predstavovať v intenciách toho nášho súčasného. Skúsme si resetovať hlavy a neasociovať známe pojmy len s jedinými známymi objektami ktoré reprezentujú.

Referendový systém môže mať rôzne úrovne (obecné až celoštátne), rôznu dôležitosť (obligatórne, povinné, doporučujúce...).

Rovnako informovanosť, kvórum, právo vypísania atď. Bavíme sa stále o zásadnej otázke: bude mať najvyššiu MOC ľud, alebo politici. Lebo ak bude ľud stále závislý na rozhodnutí NRSR (aj keď cez pyramidový systém poslancov), moc má NRSR. Ak môže ľud KEDYKOLĽVEK vstúpiť do tohto procesu (na rôznej úrovni), má moc ľud.

Píšete: Rozhodnutia na vyššej poslaneckej úrovni musia byť korigovateľné nižšou úrovňou, bližšou k ľudu...(takže v podstate vravíte to, čo ja) - to je v poriadku, ale chyba tam že rozhodnutia na najnižšej úrovni nie je možné korigovať na vyššej úrovni. To je podstatné! (Aj teraz MÔŽE prezident vrátiť zákon, ale NRSR ho aj tak dokáže prehlasovať...)

Lebo nik nevraví, že pokiaľ bude nejaká NRSR rozhodovať správne a správne riadiť štát, nemôže prijímať rozhodnutia. Dokonca ju netreba ani každé 4 roky meniť. Načo aj? My neriešime situáciu keď veci fungujú, ale keď nefungujú. A keď NRSR prestane fungovať v prospech verejného záujmu, vtedy musí nastúpiť vyššia autorita - referendum (alebo iný nástroj všeobecnej vôle ľudu). (Tému hlasovania typu „jedného mudreho prehlasujú dvaja hlúpi“ si nechajme na neskôr.)

Váš systém akoby bol stále tvorený spôsobom „nikdy neprekročíš svoj tieň“. Snažíte sa vylepšiť mechanizmy/nástroje demokracie (voľby, poslancov, zastupiteľstvá...) ale nesnažíte sa (myslím si) navrhnuť dobrý systém demokracie. Celý čas spomínate nový, životaschopný... SYSTÉM, ale mám pocit, že sa len snažíte opraviť nástroje a mechanizmy starého systému. V čom spočíva vnútroštátny politický systém? Najvyšší jeho princíp je otázka moci - kto vládne(!)? Od toho sa budú odvíjať jeho nástroje a mechanizmy. Ak vládnu strany/oligarchia, budú to nástroje ako tu máme teraz. Ak bude vládnuť diktátor, budú tu iné nástroje (nebudú voľby, budú vyhlásenia zákonov diktátorom). Ak bude vládnuť ľud, zasa tu budú iné nástroje. Samozrejme, vláda (moc) sa opiera VŽDY o klasické zložky moci (zákonodar, výkon a súd), pretože štát je v prvom rade MOCENSKÝ nástroj. Táto jeho funkcia sa nedá oddeliť od riadenia a rozhodovania v ňom - Inakšie ciele má diktátor, inakšie strany a inakšie ľud. A štát je nástroj k dosiahnutiu týchto cieľov. Preto treba nástroje systému navrhovať s ohľadom na ciele. Ak si zvolíme za cieľ všeobecný (verejný) záujem, tak skutočne autentický systém ktorý je to schopný dosiahnuť je demokracia. Prienik súkromných egoistických cieľov väčšiny

jednotlivých občanov vytvára skutočný verejný záujem v štáte. (Príklad: strany majú stranické záujmy, oligarchovia majú korporátne záujmy... a chudáci volení poslanci majú odkiaľ poznať skutočný verejný záujem?)

Ako často ste počuli v poslednej dobe slová „verejný záujem“? Vždy len vtedy, keď šlo o to obhájiť nejakú štátnu kulehu na občanoch - mýto, diaľnice...

Ale verejný záujem je aj skoncovať s korupciou, tunelovaním, tajnými štátnymi zmluvami na zakázky, fungovanie polície a súdov, právny štát... ale to nie je strannický, ani oligarchicko-korporátne záujem. Preto je autentickým verejným záujmom LEN ten, ktorý je vyjadrený občanmi. Preto obhajujem tézu, že v skutočnej demokracii MUSÍ mať občan (nejaká forma väčšinového rozhodovania) posledné slovo.

Ak sa zhodneme na tejto téze, potom môžeme začať navrhovať mechanizmy a nástroje pre daný systém. Najprv musí byť jasná hierarchia. Potom vyriešime oddelenie troch mocí, ich kontrolu a kreovanie. Znova: kreovanie moci (aj keď na pyramídovom princípe a zospodu) nezabezpečí moc občanov, ale moc ktorú kreujú, a ktorej delegujú tú svoju. Aj s dodatkom, že ex-post môžu do nej akože zasahovať. To je ale neskoro.

Každý politický systém v štáte je stavom rovnováhy záujmov klanovo-korporátnych skupín v štáte. Neustále prebieha - a aj BUDE prebiehať - boj o moc (vidíme to aj teraz, a Kisňa to prezentuje na plnú hubu - „chcem prevziať moc...“ a ani sa nehanbí... a ani to nikomu, zdá sa, nevedí). Preto ak chceme životaschopný systém, nesmie byť postavený na tom, že občania budú odsunutí na druhú „mocenskú“ koľaj tak, ako súčasťou Ústavou.

Aj ja verím, že naša snaha bude úspešná. Zatiaľ vidím úprimnú snahu veci riešiť a to ma povzbudzuje! Ľudí, ktorí čakajú zásadnú zmenu je dosť. Pokiaľ dokážeme rámcovo, jednoducho a jasne sformulovať príčiny súčasného zlého stavu a hlavne návrh a realizáciu nového systému ktorý bude evidentne funkčný a nezištný (v zmysle nulových výhod pre jeho navrhovateľov s výnimkou tých spoločných), verím, že oslovíme dostatok tých, ktorí na takúto zmenu čakajú.

Obcan Dee, 2020-01-30 17:27

Ešte jedna rýchla reakcia na „Dokument“. Sú v ňom vychytané skutočne zaujímavé veci, ovšem z Vášho prístupu k problému to vyzerá tak, že „veríte v dobro ľudí“. V to verím aj ja, len sa naň nespolieham! Koncepcia navrhovaných zmien predpokladá, že orgány budú konať. Ale čo ak nebudú? Čo ak sa prijme protiludový zákon a okresné zastupiteľstvo z nejakého dôvodu nebude konať? Rovnako mi chýbajú taxatívne tresty za neplnenie „pracovných povinností“. Práca poslanca je predsa rovnaká, ak nie dôležitejšia, ako akákoľvek iná práca. Zažil som stav, kedy predseda obecného úradu nerobil zákonný účtovný audit, a NIČ SA MU NESTALO, pretože neexistuje postih za neplnenie zákonom stanovených povinností! Načo je zákon, ktorý nemá definovaný postih pri neplnení?

Stále mi vychádza, že občania by mali mať výsadu iniciatívy vo vzťahu k štátnej správe - svojmu služobníkovi. Ako povedal môj známy - občan nemá čo dávať na úrad žiadosť, ale PRÍKAZ. Ak sa príkaz nebude dať z nejakého dôvodu zrealizovať, úrad oznámi dôvod, plus navrhne riešenie.

Iste, toto je ďaleko od pôvodnej témy demokracie, ale poukazuje na celkový fakt, že občan je vždy na poslednom mieste. Tiež treba rozlišovať štát ako mocenský nástroj, a štát ako forma služby občanom.

Pri demokracii tiež poukazujem na problém „autoreferencie“ (ktorá často ústi do paradoxu) - vždy je ťažšie riadiť sám seba, ako niekoho druhého. O to viac, ak si sám sebe určujem zákony - musím byť na dostatočnej

morálnej úrovni, aby som si nedovolil „všetko“ a nezakázal si „nič“. Ak tvorím zákony pre niekoho druhého, tak mu to „nandám“.

Autor, 2020-01-31 22:09

Na prvý pohľad sa môže zdať, že je nemožné riadiť sám seba, teda aby v demokracii ľud (kto) riadil ľud (koho). Aby ľud bol aj subjektom aj objektom riadenia... V súčasnom systéme takmer pri všetkých problémoch, za všetko zlé, ukazujeme prstom na štát. To on, štát je zlý! Jednoduché nájdenie vinníka, aj keď neúprosne platí často nepochopený výrok klasika že „štát sme my „!

V súčasnom stranícky dvojvtednom „vládo-parlamente „ sa stiera hranica medzi riadiacim a riadeným, čo spôsobuje obrovské problémy. Preto bude potrebné nastaviť pravidlá na skutočne NEZÁVISLÉ inštitúty, vykonávajúce činnosti podľa zákonov vznikajúcich v Národnej rade, ako vrchole poslaneckej pyramídy. A aj vláda a celá štátna správa nebudú pozostávať z obmieňaných „straníckych nominantov „ ako teraz, ale zo „zamestnancov „ na trvalý pracovný pomer. Ako vo veľkej firme. A tak bude možné k nim pristupovať v otázkach riadiacich dokumentov aj vyvodzovania zodpovednosti...

Jojo, 2020-01-31 17:19

Str. 1

Ods.1

Súboj politických strán vo voľbách NIE JE najvyšší nástroj demokracie. Je treba vyvrátiť tento celosvetovo rozširovaný mýtus ba priamo lož.

Str. 1

Ods.2

Prečo politici môžu ihneď po každých voľbách hodiť sľuby za hlavu a nerešpektovať vôľu občanov? PREČO TO MÔŽU ROBIŤ? Hľadanie odpovedí na túto otázku nás priblíži k definovaniu koreňov nefunkčnosti zastupiteľskej demokracie - ZD

Str. 1

Ods.3

Voľby NIE SÚ atribútom demokracie. To, že sú tak vnímané nie je spôsobené prirodzene. Demokracia spojená s voľbami je umelý konštrukt perfektne zabalený a predávaný stáročiami. VOĽBY SÚ IBA JEDNÝM Z NÁSTROJOV ako obsadiť zastupiteľskú funkciu. JE TO IBA PROCES. Fakticky je to proces veľmi neúčinný a je na úrovni rulety alebo hodu mincou. Jednoznačným riešením obsadenia zastupiteľského postu je výberové konanie na základe definovaných kritérií.

Str. 1

Ods.3

Presadzovanie RF nie je zúfalý čin sklamaných voličov. Je to legitímny nástroj rozhodovania. Ak chceme hovoriť o pravej demokracii, tak RF musí byť najvyšším nástrojom rozhodovania. Ak existuje inštitút, ktorý prebije referendum, tak také spoločenské zriadenie je totalitné. U nás je to parlament, ktorý je nad

referendom. Žijeme v totalite, kde nejestvuje reálna moc, ktorá by mala vyššiu váhu ako rozhodnutie parlamentu. Ani najvyššia, zvrchovaná a nedeliteľná moc pochádzajúca od občanov, nemá v reále silu zlomiť rozhodnutie parlamentu. Zmeniť tento nedemokratický pomer nemôžeme nazývať zúfalým činom. Jednoznačne to MUSÍ byť prvý krok k obrode demokracie.

Str. 2

Ods.1

Áno. Prvotnou príčinou je ústava. Nedôsledný a dodatočnými výkladmi prekrucovaný a zbabraný najvyšší zákon, ktorý evidentne dovoľuje manipuláciu pôvodných ustanovení nižšími zákonmi. Je otázka, či je to zákon zbabraný alebo je účelovo postavený a cez tvorcov ústavy pretlačený ich „poradcami“.

Str. 2

Ods.2

V tomto odseku sa s autorom dokumentu nezhodnem.

a) Zmena zastupiteľského systému so zabetónovanou mocou zástupcov v parlamente zloženého z politických strán, zákonite nemôže viesť cez politické strany. Toto je dokázateľný fakt, ktorý si autor aj sám dokazuje na str.1 ods.2 – „po každých voľbách hodia sľuby za hlavu“.

b) počet odovzdaných hlasov vo voľbách NIE JE hodnoverná ukážka podpory navrhovaných zmien. Voľby sú manipulované po stáročia cez médiá a cez emócie, sympatie, antipatie a iné mienkotvorné nástroje.

Nejestvuje politická strana, ktorá by mala takýto program a mala by aj prostriedky a tlak na médiá, aby mohla tento program tlmočiť občanom. Stranu s takýmto programom nepustí súčasná moc k slovu. Urobia z nich antisystémových fašistov.

Na druhej strane aj revolúcia je demokratická a ak sa uplatní čl. 32 ústavy (znova nejasne formulovaný článok s nedefinovaným spôsobom realizácie), tak aj úplne legálna. Otázny je reálny výstup revolúcie. Revolúcia zruší múr a za múrom nič. Revolúcia je zbraň v ruke 3 ročného dieťaťa. Pokiaľ nie je riadená. Potom je tu otázka „kým riadená“. Každá moc má nástroje na to, aby akákoľvek revolúcia bola riadená práve tou mocou.

Jednoznačne si dovoľím tvrdiť a aj si to vyargumentujem a obhájam, že zmena politiky cez politiku je nerealizovateľná.

Str. 3

Ods.predposledný

Čo je skutočná demokracia? Treba to tu odhaliť.

Str. 4

Ods. – normálna logická analýza, identická, akú sme urobili my a predstavili vo videu 23 minút k demokracii

Str. 5

Správne uvedená príčina nefunkčnosti systému ZD. Je to ústava. Nesprávne sú však definované oblasti ústavy, ktoré sú zodpovedné za fakt, že ústava je zlá.

Áno, všetky tri definované oblasti sú jasne zodpovedné za nefunkčnosť určitých oblastí verejného života a rozhodne k tomu prispievajú obrovskou mierou.

Avšak, nie sú primárnou a zásadnou príčinou nefunkčnosti systému ako celku.

Str. 6

Uvádzate: ...politické strany BY MALI BYŤ....., BY SA MALA PREMIETAŤ.....

Áno, malo by sa. Nič z toho sa však nedeje. Tých MALO BY SA je oveľa viac. Prečo sa to nedeje?

Odpoveď je jednoduchá. Pretože strany nemusia, pretože parlament nemusí, pretože poslanec nemusí. Tu hľadáme odpovede, že prečo a kto NEMUSÍ. Pretože toto JE PODSTATNÁ CHYBA a PRIMÁRNA PRÍČINA prečo veci v ZD nefungujú. Niektorí BY MAL, ale NEMUSÍ. Niektorí by NEMAL, ale MÔŽE. Tu začnime pátrať a musíme sa dopracovať k PRIMÁRNEMU MAL BY. Riešením potom bude, ak sa súčasné „mal by“, premení na MUSÍ a „nemal by“ na NEMÔŽE.

Str. 7

Voľby nie sú primárnym problémom. Netreba riešiť voľby. A opakujem, VOĽBY NIE SÚ NÁSTROJOM DEMOKRACIE. Voľby sú iba jedným z procesov výberu.

Str. 8

Ods. 1 ok, jasná analýza, nepotrebuje komentár.

Ods. 2 – zle.

Zabudnime na voľby. Voľby sú manipulovateľné a voľby sú prežitok. Voľbami sa už vôbec netreba zaoberať. Voľba lodivoda zo stovky kandidátov, z ktorých ani jeden nemusí preukazovať svoje schopnosti v navigácii, v počasí, v kormidle, v plachtách, dynamike protivetra atd, je čistá samovražda.

Treba vymyslieť systém výberových konaní. Jasne definovať kritériá výberu, normálne overiteľné CV, psychotesty, trestný register, napojenia na firmy v minulosti. Ťažké kritériá treba zvoliť. Odborné výberové komisie (z komisie vylúčená podnikateľská sféra, politická sféra) 1. kolo. 2. kolo. A potom už môže byť aj minca.

Zástupca dostane štatút štátneho zamestnanca, veľmi dobré ohodnotenie a mandát/zmluvu na neurčito - až do dôchodku. Respektíve do prvého prúseru. Po 1. prúseru okamžité prepustenie, náhrada škody, strata občianskych práv, doživotný zákaz zamestnať sa v štátnej službe. Nastupuje náhradný kandidát.

Pokiaľ nebude mať zástupca/poslanec natvrdo zadané „MUSÍŠ“, tak nemôžeme čakať, že jeho „svedomie a presvedčenie“, definované v čl.73 ústavy ho bude nútiť pracovať pre občanov. Ak niečo nemusím, tak to robiť ani nebudem. Toto tvrdenie nepotrebuje dôkaz, pretože „nemusiť“ je jedna z najprirodzenejších vlastností človeka. Treba prestať snívať o zástupcovi, ktorý bude konať v mojom mene a presadzovať moje záujmy, ak nebude mať v zmluve napísané, čo môže, čo nemôže a čo musí.

Str. 9

Nie je o čom. Čistá realita.

Str. 10

Mám osobný problém podieľať sa aktívne (voľbami) na legitimizácii 150 psychopatov, ktorí ma budú šikanovať a zotročovať. Prípadne obviňovať svojich kamošov, kolegov a rodinu z toho, že nevolili „správne“, pretože ja som predsa volil správne. Je to neskutočne rafinovaná hra, ktorú vymysleli otcovia ZD. Je autorovi jasné, že z volieb sa vždy zrodí parlament, ktorý reprezentuje pouličnú zmes názorov, emócií a želaní atd? Že táto súťaž priamo zakladá rozvoj protichodných postojov a samotný parlament polarizuje spoločnosť a vytvára napätie? Že takto formovaný parlament NIKDY NEMÔŽE PRACOVAŤ PRE OBČANOV?

Na druhej strane, ak by sme všetci volili „správne“ a skutočne by sme si zvolili politickú stranu s najlepším programom, tak by tá strana obsadila 150 miest a nastala by vláda jednej strany? Nech by to bola strana s

takým programom, aký sa spomína na str. 2 a dosiahla by ústavnú väčšinu, okamžite by pomenila ústavu tak, aby to vyhovovalo iba tejto strane. O tom nemusíme dlho špekulovať a dokazovať to. Dôkazom je samotná MOC legitímne nadobudnutá vo voľbách. Tá MOC zatočí s každým a zatočila by aj s autorom Dokumentu aj so mnou aj s mojím susedom a bratom a tetkou. A výhovorka by ani nebola nutná – DOSTALI SME OD VÁS MANDÁT!!!

Str.11

Nesúhlasím s tvrdením, že jestvuje strana, ktorej by vyhovovala nízka účasť. Čím vyššia účasť, tým vyššia legitimita, ktorú potrebuje parlament.

Správny a nesprávny názor je založený na vedecky dokázanej disharmónii u voliča, ktorý nevolí niečo dobré, ale volí menšie zlo. Nie je to manipulatívna technika, je to prirodzený stav voliča a volič sa nerozhoduje ako obyčajne, ale vyslovene iracionálno-emočno-zmätočno-blbo. Kognitívna disonancia. Toto jednotlivým stranám nevyhovuje, pretože nemajú na takéhoto voliča dosah. Vyhovuje to však vyšším silám, ktoré stoja za politikou. Im je totiž jedno, koho budú korumpovať alebo vydierať. Samozrejme, ekonomicky je pre nich výhodnejšie ovládať počtom čo najmešiu, ale vplyvom čo najväčšiu stranu (strany) pre dosiahnutie schválenia želaných zákonov.

Str. 11

S týmto odsekom nesúhlasím vôbec. O tých veciach sa rozpráva!!! Jednoznačne vyzvedám, kto koho bude voliť a aj každému jasne vyjadrím, ako som na tom ja. Je to tá najpodstatnejšia vec, ktorú môžem v takto nastavenom systéme ZD urobiť. Vyjasňovať, vysvetľovať, vzdelávať svoje okolie. Je mi fuk, ak ma majú za blbca, ale zasiat semienko raz vzklíči a moje okolie si uvedomí, že mám možno pravdu a začne samo študovať, vzdelávať sa, rozmyšľať o veci. Napríklad si stiahne váš DOKUMENT.

Str. 14-22

Pekná analýza volieb, podvodov s prieskumom, podvodom s lístkami atd. Práve pre tieto možnosti sú voľby pasé a úspech budúceho systému stojí a padá na zrušení volieb a nahradení volieb výberovým konaním. Aj nad takto zvolenými zástupcami však musia mať občania navrch. Aj takto vybratí zástupcovia musia mať vo svojich povinnostiach „musí“.

Str. 23

Lokálny zástupca OK.

Meno, vek, povolanie, príslušnosť k strane – to nie je kvalifikácia na vedenie krajiny. Ani fakt, že poznám suseda a je to špica človek, ho nekvalifikuje, aby ma zastupoval.

Prečo 4 roky? A čo potom? Zástupca nemá budúcnosť a preto budú jeho kroky smerované k zabezpečeniu si nejakej budúcnosti presne ako doteraz. Je korumpovateľný.

Recesistov neodstránime tým, že sa za neho zaručia susedia a kamoši. Strana priateľov piva, kamaráti z mokrej štvrte a cyklistické družstvo zabezpečí recesistov na mraky. Je nutné zdefinovať SKUTOČNÉ KRITÉRIÁ, ktoré umožnia lokálnemu kandidátovi kvalifikovať sa.

Str. 24

Koľko voličov je schopných rozpoznať „kvality kandidáta“?

Posledný odstavec sa už blíži k mojim predstavám. Životopis, dohľadateľné referencie, atd.

Načo treba stavať poradie kritérií pre voliča??

Treba postaviť kritériá pre predpoklady riadiť krajinu!! Prvý krok je vybrať schopných. Vybrať najlepších zo

schopných je až druhý krok.

Str. 25

Nesúhlas s kandidátom je OK, tiež sme o tom rozmýšľali. Stačilo by sčítať plusy a mínusy a kandidát s negatívnym skóre by bol automaticky z listiny vylúčený.

Predpokladá autor, že by mohli z listiny zmiznúť celé stovky kandidátov? Ja si myslím, že ak by tam boli dnešní kandidáti, tak je celkom možné, že všetci by boli v mínuse.

Táto prvá tretina DOKUMENTU sa týka politických strán a volieb. Tento systém bol, je a bude nefunkčný. Všade na svete.

Zdokonaľovať jednotlivé časti tohoto nefunkčného systému, je ako montovať airbagy do Trabanta. Politické strany a voľby NIE JE CESTA. Obe treba zrušiť a vyhodiť na smetisko dejín. Aj názvy aj reálne reprezentácie týchto názvov.

Dal som tam veľa nesúhlasu, ale v samotnom texte je veľa súhlasu. Všetky analýzy sa zhodujú s tými, ktoré sme už preluskali pred rokmi a som rád, že je tu niekto nezávislý, mimo našu partiu, ktorý rozmýšľa identicky. Som ale hlboko presvedčený, že zdokonaľovanie systému volieb nie je cesta, ktorou sa dá dosiahnuť zmena.

1. samotný systém je tak zabetónovaný, že so žiadnou zmenou volebného systému súhlasiť nebude. Práveže naopak, robí všetko preto, aby sa k súčasným stranám už nikto nepridával. Prikazuje limity, určuje štruktúru členstva apod.

2. strana, ktorá by obsahom, programom a morálkou mohla osloviť 1M voličov nevznikne.

3. ak vznikne, okamžite si osvojí maniere ostatných strán presne tak, ako píšete v úvode.

Zatiaľ toľko k téme volieb. Stále máte vieru, že sa to raz zlomí? Že by sa to mohlo zlomiť po úpravách volebného zákona atď? Nezlomí sa to. 30 rokov „slobodných volieb“ jasne ukázalo, že nie sú ani slobodné ani demokratické a ani neprinesú zmenu k lepšiemu. Netreba si namýšľať, že starý agresívny ožran sa zmení. Žena mu po každom sľube (voľbách) odpustí, ale ten ju ďalšie 4 roky derie jak koňa.

Riešenie nie je vymýšľať nový systém sľubov a odpúšťaní.

Riešením je

- buď mu vraziť roxorom medzi oči (revolúcia - z toho môže byť tragédia).

- nabonzovať, vyžiadať si zákaz priblíženia atď (oprava ústavy - síce náprava, ale iba čiastočné riešenie)

- alebo od neho odísť (nová ústava - na to treba odvalu).

Ja som za odvážne riešenia.

Zatiaľ vďaka za nápady a možnosť argumentovať a diskutovať.

Budem pokračovať v čítaní o previazanosti častí moci od str. 27.

Autor, 2020-01-31 19:20

Veľmi si cením Váš detailný rozbor dokumentu, a dám si záležať, aby som na tie pripomienky čo najskôr reagoval... Trošku však počkám, lebo práve od tej spomínanej str. 27 začínajú zásadné časti dokumentu, ktoré myslím dajú odpoveď na výhrady voči môjmu úvodnému popisu súčasného systému politických strán a ich volieb. Preto som tam aj písal v tvare „mal by byť“, lebo som chcel povedať že jednak v reále „nie je“, a tiež že podľa mojich návrhov v ďalších kapitolách už „nebude“...

Či ten proces hľadania najlepších reprezentantov ľudu budeme nazývať voľby alebo výberové konanie nie je podstatné, vhodné pomenovanie sa istotne nájde. Dôležité je čo najlepšie nastaviť pravidlá procesu výberu tých najlepších občanov, reprezentujúcich ten vládnucci „ľud“. Takže nejakým „voľbám“ sa asi nevyhneme. Pred rokmi som mal rozpísané state o kvalitatívnom komplexnom „obodovaní“ kandidátov podľa bežne používaných kritérií v personalistike (napr. vzdelanie, počet vychovaných detí, počty podriadených pracovníkov, vek, úspešnosť v predchádzajúcom výbere, a pod.), ale potom prišlo GDPR a osobné údaje sa stali tabu! Ale možno nejaké kritériá vymyslíme...

Pýtate sa na moju vieru o možnosti zlomu... Asi by som toľko energie do toho neinvestoval, keby som tomu neveril... A vo Vás odhadujem podobný typ, aj keď trochu v závere naznačujete porazenecké nálady...

Takže zatiaľ z mojej strany toľko, a teším sa na Vaše pripomienky k ďalším častiam...